

Sami Hoca

– S.Karagöz · 08 Şubat 2019

SAMİ HOCA

Sami Hoca 50-55 yaşlarında; biçimli kaşları, kalemle çizilmiş gibi dolgun dudaklarının üstünü kapatan kırmış gür bıyıkları, beyninden sızan değerli madeni andıran altın rengi saçları ve şakaklarını örten gümüş rengi hafifçe uzamış favorileri olan; uzun boylu ve sürekli spor yapmasından kaynaklanan atletik vücuda sahip bir adamdı.

Oldukça başarılı bir Matematik öğretmeniydi

Çevresi onu çapkınlıklarıyla tanısa da; onca kalbe girip çıkmış olmasına rağmen, asla aradığını bulamamış duygusal bir adamdı aslında.

Edebiyatla yakından ilgileniyor; şiirler, yazılar yazıyor ama her ne hikmetse mutluluğu bir türlü yakalayamıyordu.

İçindeki boşluğu ne yapsa dolduramıyordu.

Eşinden ayrılalı uzun yıllar olmuştu. Okulu bitirip mesleğini eline aldığı gün; ailesi, yakınlarından biriyle evlendirmiş onu.

Eşi; ev kızı, çok hamarat, çok evcimen aynı zamanda okumayı çok seven ama Sami Hoca'nın yüreğini okumayı bir türlü beceremeyen bir kadıymış. Bu yüzden yıllarca evcilik oynamışlar.

Sonunda anlaşmalı olarak, yüklü bir nafaka veren Sami Hoca boşanmış eşinden.

Ayrılmış da mutlu olabilmemiş mi?

Hayır.

Hep bir arayış içine girmiş ve yatmış, kalkmış dua etmiş: "Allah'ım ne olur; beni anlayacak, benimle bu hayatta omuz omuza yürüyecek birini çıkar karşıma" diye.

Atatürk Lisesinde öğretmenlik yaparken; Bayan öğretmenler ve kız öğrenciler ona aşkla bakıyor, onunla göz göze gelebilmek, sohbet edebilmek için adeta birbirleriyle yarışıyorlardı.

Sami Hoca, insanın içini gıcıklatan tok bir ses tonuna sahipti. Aslında Matematik Öğretmeniydi ama Türkçeyi çok güzel konuşan, kelimeleri ve noktalama işaretlerini yerli yerinde kullanan, diksiyonu oldukça iyi bir insandı.

Bu da fiziğine ek, karşısındakileri esir almaya yetiyordu.

O gün okulun ilk günüydü.

Sınıftaki öğrenciler en güzel ve en temiz kıyafetleriyle sıralarında yerlerini almışlardı.

Sami Hoca sınıfa girince; başta kızlar olmak üzere, herkesin yüzünü hayranlıkla karışık bir tebessüm kaplamıştı.

Sami Hoca da çok heyecanlı görünüyordu. Elindeki kitap ve notları masasının üzerine bıraktıktan sonra, sınıfa döndü.

En önde oturan sarışın, uzun saçlı, renkli gözlü, güzeller güzeli kız dikkatini çekmişti.

Öyle bir baktı ki kızın yüzüne; gözleri neldi.

Diğer öğrenciler de o anda başlarını çevirip, Sami Hoca'nın baktığı arkadaşlarına baktılar. Kimse anlam verememişti.

Erkekler başta olmak üzere, herkesin içinden geçen: "Yapma Hocam! O senin evladın yaşında be!" oldu. Sami Hoca'nın umurunda bile değildi.

Gözünü ayırmadan, hızla atan kalbini çıkarıp vermek istercesine, aşkla bakıyordu genç kıza. Uzun süren sessizliğin ardından arkalardan bir ses geldi "Hocam bu yıl yine bizim sınıfı aldığınız için, çok mutluyuz."

Sami Hoca derin bir rüyadan uyanmış gibi, sesin geldiği yöne baktı ve gülümsedi.

"Ben de çok mutluyum arkadaşlar. Gerçekten çok mutluyum."

Tekrar önde oturan kıza baktı.

Sınıftaki öğrenciler homurdanmaya başladılar.

Sami Hoca "Bu kadar da olmaz, kart zampara!" diye düşünenlere aldırmadan; önde, tahtaya göre sağ baştaki kıza doğru yürüdü ve elini saçlarına sürdü.

Kız da çok heyecanlanmış, yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Sınıf hep birlikte "Aaaaa!" diye bağırınca, Sami Hoca onlara dönerek: "Arkadaşlar, biliyorsunuz ben eşimden yıllar önce ayrıldım.

Evliyken bir kızım olmuştu. Adını Nisanda doğduğu için 'NİSAN' koymuştum. Yıllar sonra onunla yeniden hem baba, hem öğretmen olarak karşılaştık."

"Sizi yeni arkadaşınız Nisan'la tanıştırayım."

Sami Hoca göz yaşlarına hakim olamamıştı. Nisan da aynı şekilde...

Yerinden kalktı öyle bir sarıldı ki babasına; Hocanın yüreğindeki boşluk dolmuş, taşmıştı adeta.

Sınıftaki öğrenciler de ayağa kalkarak, göz yaşları içinde hafızalarından asla silinmeyecek bu sahneyi alkış yağmuruna tutmuşlardı.

Saygılarımla
08 Şubat 2019
Sebahat Karagöz